

DYNAMIKA S HARMONICKOU OPOJNOSTÍ
Aleš Kauer

Copyright © Aleš Kauer, 2011

ISBN 978-80-87497-32-6

RELIÉF ATLANTIKU NESLUŠÍ SUCHOZEMCŮM

I.

budoucí každá vlna
předem je minulostí
jako by přítomnost ani neexistovala

ta náhlá definitivní platnost pohybu
ten ustálený proud kopulující masy
ta odvaha vynořit se
k nádechu

II.

poloostrov do půl těla nahý
poezie není mojí vinou
hledám šaton – naleznu drahokam

tvé prsty jsou neustálé proplétání
jako plátky jednotlivé růže
labyrint citů
s autentickým rukopisem

straight on
then right
after 2nd right
after left

překlad jako umění věrnosti

III.

tři planety johna russella
v jediné skladbě
mlčíme
posloucháme
je v nás ticho vesmíru
jako návod k výkřiku
je v nás pláč z jediné smrti
a
keep smiling
je celý atlantik

IV.

přicházejí ve vlnách
provonění rybinou
kluzcí milenci

o rytmus těla bijí
nahé odlesky varlat
jak rozněžnělé zvony

elastické moře
vypnuté ranním pohlavím
včerejší oblak už ani
svítání

variace na Bogdana Trojaka

V.

jaro je časné
záplava světla
recitativ ptáka
árie těla árie tebe árie
kontrapunkt podzimu
písek kolem jazyka
jako jemnost
jadřinců
milosrdná lež
kolem sladkých rtů

VI.

utlouci křídly čas
nečas jak listí změť
kterým zametá
západní vítr
prach písečných dun
a zhmotněný vánek dále
stále to své neustále
proměňují v čas

VII.

bezejmenné úseky cest
rozdírané prašnými řekami
nevědí nic o strmých polohách deště

navigace mezi dvěma srdci je obtížná
když k dispozici jsou jen
staré mapy
hvězdy
a nekonečný prostor

VIII.

sladká jablka tvých boků
s nakrojeným křížem
rajská jablka do krve soli

jako kolorit mé odysey

IX.

domýšlím který z rozcestníků
(tak umíněně směřodatných)
popře další cíl mojí poutě

X.

nebylo proč ptát se na zítřek
výbor z vlastní poezie
znám z paměti
z dlouhého čekání
sklízím zrnka písku
z cizí pláže
stopy zanechávám
směrem k pevnině
couvám

XI.

zbyla už jen kresba
suchý dotek papíru
vložený do lahve
pro divoké útesy –
kresba klenutých ramen
kaskáda roztráštěných prstů

samá jen inspirace